

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 10.544 van 25 april 2008
in de zaak X II

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 25 april 2008 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid van 24 april 2008 houdende bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 24 april 2008.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 april 2008 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 25 april 2008 om 20 uur 00.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. CALLEWAERT, die loco advocaat I. MOHAMMAD verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat G. COOLSAET, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

Gelet op titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

WIJST NABERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak.

De verzoekende partij heeft de Ghanese nationaliteit.

Op 24 april 2008 wordt zij aangetroffen in het Belgisch Rijk, in het bezit van een paspoort zonder inreisdatum en zonder visum, dit ter gelegenheid van een poging tot inschrijving in het bevolkingsregister te Gentbrugge. Volgens verklaring ter terechtzitting wenst de verzoekende partij een attest van woonst te verkrijgen om in het huwelijk te kunnen treden met een partner van Nederlandse nationaliteit.

Op 24 april 2008 neemt de gemachtigde ambtenaar van de bevoegde minister een bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en een beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde, gebaseerd op artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Dit is de bestreden beslissing die motiveert dat betrokkene niet in het bezit is van een geldig visum en die tevens stelt: *“Betrokkene weigert manifest om op eigen initiatief een einde te maken aan haar onwettige verblijfssituatie zodat een manu militari tenuitvoerlegging van de grensleiding noodzakelijk is.*

Betrokkene verblijft op het Schengengrondgebied zonder een geldig visum. Zij respecteert de reglementeringen niet. Het is dus weinig waarschijnlijk dat zij gevolg zal geven aan een bevel om het grondgebied te verlaten dat aan haar afgeleverd zal worden...”

2. Onderzoek van het beroep.

2.1. Luidens artikel 39/2, § 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna Vreemdelingenwet) doet de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen uitspraak, bij wijze van arrest, als annulatierechter over de overige beroepen wegens overtreding van hetzij substantiële, hetzij op straffe van nietigheid voorgeschreven vormen, overschrijding of afwending van macht. Luidens artikel 39/82, § 1, eerste lid, van dezelfde wet, kan de Raad, wanneer een akte van een administratieve overheid vatbaar is voor vernietiging krachtens artikel 39/2, § 1, eerste lid, als enige de schorsing van de tenuitvoerlegging ervan bevelen. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de wet van 15 december 1980 werd ingevoegd, blijkt dat deze annulatie- en schorsingsbevoegdheid dezelfde inhoud en draagwijdte hebben als die van de Raad van State, “zodat het volstaat daar naar te verwijzen” (Gedr. St. Kamer, 2005- 2006, nr. 2479/001, 18; zie in dezelfde zin wat de vordering tot schorsing betreft, *ibid.*137). Prima facie mag hieruit worden besloten dat de annulatie- en schorsingsbevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dezelfde draagwijdte heeft als het beroep tot nietigverklaring bedoeld in artikel 14, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en als de vordering tot schorsing bedoeld in artikel 17 van dezelfde wetten.

Uit het voorgaande volgt aldus dat tot de schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen (R.v.St, nr.167.754, 13 februari 2007).

2.2. Wat de eerste voorwaarde betreft bepaalt artikel 43, § 1 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen tevens dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering ook een uiteenzetting van de feiten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen, dient te bevatten.

De bestreden beslissing werd ter kennis gegeven op 24 april 2008 om 13.00 uur. De verzoekende partij heeft haar verzoekschrift neergelegd daags nadien. De verzoekende partij kan worden geacht alert en diligent te hebben geageerd. De vlucht die tot de grensoverdracht dient te leiden is voorzien op 26 april 2008 om 08.55 uur. De verzoekende partij verblijft op dit ogenblik in het gesloten centrum 127 Melsbroek.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift uiteenzet waarom een gewone schorsingsprocedure te laat zou komen. Aan de bepalingen van artikel 43, § 1 van voormeld koninklijk besluit werd voldaan.

2.3. Wat de derde voorwaarde betreft omschrijft de verzoekende partij haar moeilijk te herstellen ernstig nadeel als volgt:

“Verzoekster is van Ghanese nationaliteit Zij is zeer bevreesd om naar Ghana terug te keren, gezien haar vader verkocht had aan een man doch zij heeft kunnen vluchten. Zij bevreesd de repercussies van zowel haar familie als van de man wiens “bezit” zij is. Zij heeft toen ook geen hulp van de overheid gevonden gezien het een “familiale aangelegenheid” betrof.

Indien de bestreden beslissing niet zou opgeschort worden in afwachting van de mogelijke annulatie zouden verzoekers gedwongen worden nog jaren gescheiden te leven hetgeen een ernstig en moeilijk te herstellen nadeel zou teweegbrengen.

Bovendien kan niet gesteld worden dat verzoekster haar gezinsleven dient uit te voeren in Ghana gelet op het feit dat haar aanstaande de Nederlandse nationaliteit. Verzoekster meent terecht dat ze het recht heeft dit in België uit te oefenen.

Verzoekster wenst ook de verdere procedure voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen te kunnen opvolgen en meent dat het nadeel erin zou bestaan dat haar verwijdering haar recht van verdediging zou hypothekeren.”

Terecht wijst de verwerende partij erop dat de verzoekende partij zich beperkt tot een loutere bewering dat zij werd verkocht aan een man en repercussies vreest van haar familie bij terugkeer naar Ghana. Deze bewering is niet met concrete elementen of overtuigende gegevens gestaafd. Ter terechtzitting erkent de verzoekende partij dat zij geen asielaanvraag in België heeft ingediend en dat evenmin de Nederlandse asielinstanties haar asielaanvraag hebben afgewezen. Terzake wordt geen enkel stuk voorgelegd.

Verder houdt de verzoekende partij staande dat zij bij terugkeer, jaren gescheiden dient te leven van haar “aanstaande” partner die de Nederlandse nationaliteit heeft. Uit het administratief dossier blijkt niet dat zij een aanvraag tot vestiging heeft ingediend.

Ter terechtzitting betwist de verzoekende partij niet dat zij geen geldig visum heeft. Evenmin betwist zij dat zij geen aanvraag tot vestiging ingediend alhoewel zij, volgens de verklaringen ter terechtzitting, sedert september 2007 in België verblijft en voorheen in Nederland zou hebben samengewoond met haar partner. De bestreden beslissing vloeit dan ook voort uit het feit dat zij zonder de nodige documenten zoals voorzien in artikel 7, eerste lid van de Vreemdelingenwet het Rijk is binnengekomen. De bestreden beslissing houdt niet in dat zij definitief van haar partner zal gescheiden zijn. Uit de bestreden beslissing vloeit prima facie enkel voort dat zij tijdelijk uit het land wordt verwijderd met de mogelijkheid terug te keren nadat zij zich in het bezit heeft gesteld van de nodige documenten. Het door haar aangehaalde nadeel is geheel aan haar eigen verzuim te wijten nu zij nagelaten heeft zich in het bezit te stellen van de vereiste documenten (cfr. R.v.St., nr. 86.569 van 4 april 2000; R.v.St., nr. 96.459 van 14 juni 2001; R.v.St., nr. 105.336 van 29 maart 2002).

Evenmin toont de verzoekende partij aan dat zij haar rechten van verdediging niet zou kunnen uitoefenen nu zij zich kan laten bijstaan door een advocaat die, ook in haar afwezigheid, haar

